

Slaan we niet te ver door met kunstgras?

De huidige situatie zal op termijn
**de doodsteek zijn voor
kleinere clubs**

Kunstgras is hot: steeds meer Nederlandse voetbalverenigingen stappen over op de kunstmatige vezels om hun capaciteit te verhogen. Meer capaciteit betekent namelijk meer leden, zodat voetbalclubs nóg verder kunnen uitbreiden. Een goede zaak, zou je denken. In de praktijk ligt dat toch anders. Het zijn namelijk vooral de grote voetbalverenigingen die meer kunstgrasvelden aanleggen. Niet één of twee, nee, soms wel vier of vijf kunstgrasvelden. Het probleem van de wachtlijsten wordt daarmee meteen opgelost. Er zijn immers genoeg velden om op te spelen en trainen, waardoor het mogelijk is om een extra elftal in te zetten.

Toch moeten die extra spelers ergens vandaan komen, en daar gaat het mis. De nieuwe leden komen namelijk vooral bij de kleinere verenigingen vandaan, waar leegloop optreedt. Die clubs hebben vervolgens moeite om het hoofd boven water te houden of verdwijnen zelfs helemaal. Er komen dus minder clubs, die steeds groter worden. Is dat een probleem? Ik denk van wel. Een grote voetbalvereniging met veel leden betekent namelijk veel jeugdelftallen. Jongeren komen dan te spelen in het vierde of vijfde onder 19-elftal van de club, waar nauwelijks naar ze omgekeken wordt. Aan het eind van de rit, wanneer de jeugdopleiding erop zit, haken ze af, omdat de kans op speeltijd in de selectie van de club nihil is. De studie gaat voor en aangezien er toch al minder binding is met de club, is de keuze snel gemaakt. Er is geen clubcultuur, dus zijn spelers minder snel geneigd om na vertrek nog eens terug te keren. Het aantal leden neemt zo wel toe, maar er worden op de lange termijn niet meer voetballers opgeleid.

Hoe anders is dat bij kleinere verenigingen die één of twee onder 19-elftallen hebben. De spelers daar maken een reële kans op selectie in het eerste of tweede elftal en zullen dan ook sneller de stap naar de senioren maken. De uitdaging is groter en er is meer binding met de club. Dit voorkomt een platte piramide zoals we die in het hockey al zien: veel jeugd, maar nauwelijks seniorenteams. Begrijp me niet verkeerd: ik heb niets tegen kunstgras, maar we moeten het wel binnen de perken houden. De huidige situatie zal op de langere termijn de doodsteek zijn voor kleinere clubs en dat moeten we niet willen. Kleine clubs zijn namelijk nog altijd een prima springplank naar de top, al druipt die gedachte enigszins in tegen de regio-opleidingen die BVO's tegenwoordig massaal aan het opzetten zijn. Kijk maar eens naar Arjen Robben (VV Bedum) en Ruud van Nistelrooij (Nooit Gedacht Geffen): ook zij hebben de top gehaald. Het wordt tijd dat er een eind komt aan de massale aanleg van kunstgras op de Nederlandse amateurvelden. Nogmaals: één of twee is prima, maar sla er niet te ver in door. Als een voetbalvereniging vertrekt uit een kleine gemeenschap of buurt, zal er weinig sociale binding overblijven.

Met vriendelijke groet,
Jan Willem Boon
Gras Advies

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6338